

DISSERTATIO MEDICA,
INAUGURALIS,
DE
SCROPHULA.

QUAM,
ANNUENTE SUMMO NUMINE,
Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,
D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,
Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

RICARDUS PEARSON,

ANGLUS,

Societatis Regiae Medicae Edinensis

Praefes Annuus;

Nec non,

Societ. Nat. Stud. Praefes.

———— Pugnatum est arte medendi;
Exitium superabat opem; quae victa jacebat.

Ovid. Metamorph. LIB. VII.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

—————
M,DCC,LXXXVI.

T H O M Æ S M I T H, M. D.

Viro

Ob doctrinam fere omnigenam,

Litterarum praesertim humaniorum scientiam,

Maxime vero ob summam in arte sua peritiam,

Nullis aequis hominum aestimatoribus non honorando,

Opusculum hocce,

Non quia dignum quod offerat censeat,

Sed quod nulla alia

Publice testandi

Quam artissime beneficiis, numeri nesciis, ab eo acceptis,

Illi devinctus sit,

Quantaque eum reverentia colat,

Occasio detur,

D. D. Cq.

A U C T O R.

Dr Young

With compts & best wishes
from his friend & fellow-
graduate
Richard Pearson

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

SCROPHULA.

QUANDOQUIDEM a juvene, utpote
cui satis propriae experientiae deest,
a quo tamen, si ad summos artis honores
evehi cupiat, hujus almae Academiae leges,
ut de re aliqua vel ad medicinam vel ad
physicam pertinente dissertationem conscri-
bat, exigunt, nihil fere aliud sperari potest,
nisi quod aliorum observationes sub uno
quasi conspectu colligat, collectas in justum
ordinem disponat, dispositasque inter se ac-
curate comparet: Mihi itaque (nam alio-
rum

rum est nova proponere, meum tantum nota referre) de *Scrophula*—Quo quidem morbo vix ullus in hac Magnae Britanniae insula latius patet vel saepius occurrit, nec certe ejus incolas solet infestare ullus, qui idem ob curationem difficillimam potiore jure cujusque medicinam facturi attentionem sibi vendicet—quaedam prolaturus, optima ab auctoribus circa ejusdem historiam, indolem, et denique curationem tradita, ea pleraque in sequentibus pagellis cum fide enarrare, curae et operae erit.

Scrophulam morbum esse temporibus recentioribus proprium, quique antiquitus penitus ignotus fuit (quod tamen mihi parum probabile videtur) nonnulli contenderunt. Quoniam vero ad hasce lites componendas, ut veterum medicorum scripta perlegantur opus est; atque, quoniam insuper parum vel nihil omnino fructus inde percipi potest, quicumque demum esset finis quo perducerentur, nolo hic in easdem inire, ad res majoris momenti, et imprimis ad

DEFI-

DEFINITIONEM,

Quam cel. Cullenus* hisce verbis complectitur, transiturus, “ Glandularum (nempe) conglobatarum, praesertim in collo, tumores; labium superius et columna nasi tumida; facies florida, cutis levis; tumidum abdomen.” Quod ad

MORBI HISTORIAM,

Notandum est, Scrophulam labem esse fere semper congenitam. Attamen haud defunt exempla, unde liquet, hoc malo laborasse liberos, quorum proprii parentes eo non fuerant affecti. Observandum tamen
(uti

* Vide ejus Synops. Nosolog. Method. tom. II, gen. 84.

(uti submonuit cel. Cullenus *) hoc ideo accidisse, quod ab avis morbus profectus sit, licet parentes intermedii nullum ejus indicium exhibuissent. Quocirca nequimus cum iis † consentire, qui hunc morbum contagiosum esse volunt. Nec obstat quod dicant nonnulli ‡, nutrices, nempe, scrophulam cum lactentibus communicasse; quippe observatio supra dicta justam hujus rei rationem reddit. Ne plura dicam, si morbus hicce unquam contagiosus evadat, fit tantum (uti Riolanus § jamdudum observavit) per pus illud quod ex ulceribus tetrrioribus fertur.

Ex

* Vide ejus Primarum Linearum tomum quartum et ultimum; unde optima quaeque in hac dissertatione circa scrophulam tradita nos desumpsisse lubentes fatemur.

† Vide Lieutaud Syops. Univers. Praxeo Med. ubi de hac re loquens his verbis utitur, viz. ‘*Ultra omnem dubii aleam positum esse videtur, scrophulas—simplici contagio contrahi.*’

‡ Vide Wiseman’s Chirurgical Treatises, book IV. chap. 2. et etiam M’Bride’s Methodical Introduction to the Practice of Physic, part 2. book IX. chap. 7.

§ Vide ejus opera omnia, Parisiis ann. 1610, fol. edita.

Ex paterno saepius quam materno vitio scrophulam in infantibus proficisci cel. Cullenus opinatur.

Traditur quoque, quod in stirpe ex pluribus constante liberis, quando pars tantum hoc morbo tentantur, qui imaginem parentis strumosi optime reddunt, ii quidem istiusmodi labe inquinantur, dum caeteri omnes, alterum qui parentem referunt, ab eadem penitus immunes evadant.

A secundo vel tertio ad septimum usque annum scrophula primo accedere solet. Raro ante primum annum, et in paucis tantum ante secundum post partum elapsum, se ostendit. Neutiquam tamen solis aetatis temporibus jam dictis primo apparet; saepe enim diutius latet, nec ante in conspectum venit, quam septimus praeterierit annus; et revera nullo non tempore ante pubertatem incidere potest: Posthac vero rarissime primo invadit.

Dicitur hic morbus illos imprimis infantes exercere, quibus corpus molle flaccidumque, capilli a colore nigriore recedentes,

tes, oculi caerulei, cutis levis, genaeque ro-
sam aemulantes, adsunt. In his, labium
superius tumidum, rimaque in media parte
fissum, plerumque conspicitur. Hicce labii
tumor eo usque aliquando increfcit, ut ad
columnam nasi imasque nares ipfas perve-
niat.

Est ubi scrophula cum rachitide sociatur,
vel hanc ante ortam fequitur.

Variolam ad scrophulam movendam
conferre nonnulli putarunt; eamque vari-
olam *infitivam* potius quam (ut medici lo-
qui amant) *via naturali illatam*, excipere,
affirmat de Haen. Hunc quidem morbum
post praegreffam variolam faepe ortum fu-
iffe, celeberrimus ipse Cullenus fatetur;
quamquam id folum iis, qui scrophulae
prius opportuni erant, eveniffe judicet.
Quod tamen circa hanc rem pofuit De
Haen, id verum effe, longa experientia
doctus, omnino negat cel. ille Profeflor;
qui praeterea scrophulam interdum non
tantum non ingravefcentem, fed etiam brevi
post

post multum remittentem, superveniente variola, refert sibi videre contigisse.

Morbus hicce plerumque solstitium brumale inter et aestivale primus accedere consuevit; saepius autem ante hanc proxime dictam tempestatem. Observatur quoque, quod ejus decursus anni tempestatum ordinem servat; ita ut, si tumores atque ulcera, huic morbo comites, vere primo se ostendant; haec saepe insequente aestate fanescant, nec ante renascantur quam proximum advenerit ver; quo tempore iterum eundem cursum absolvunt.

Et si labium tumidum fissumque, ut primum morbi indicium, non adest; tumores tamen parvi, mobiles, figura sphaeroidea vel ovata, in collo nascentes, morbum ipsum jam motum esse declarant. Hi tumores etiam si molles sint, aliqua tamen vi renitendi gaudent; haud dolent; et cuti concolores eminent: Quo quidem in statu, nullam (quantum oculis patet) mutationem subeuntes, aegrum longo spatio detinent; imo

imo per unum alterumve annum, vel diutius etiam in quibusdam casibus.

In alterutro vel utroque colli latere huiusmodi tumores primo nascuntur. In hoc illove casu glandulae conglobatae vel lymphaticae afficiuntur; non salivariae (prout cel. ait Cullenus) dum malum fatis altas egerit radices. Attamen longe abest ut haec sint loca quae unica vel prima hic morbus invadit: Contra enim in articulis cubiti et tali, digitorumque tum manuum tum pedum, multoties suam sedem habet. Ubi hoc fit, tumores parvi, mobiles, circa articulos saepe non inveniuntur; sed articuli ipsi aequabili tumore circumcirca distenduntur, et ad motum inepti fere semper redduntur.

Sic se habent tumores per tempus fatis longum, saepe iidem ac primi verno tempore se ostenderant, usque dum iterum acris hyems solvatur, vel forsan in secundum abortu annum, permanentes. Illa autem tempestate, vel interdum maturius, in molem majorem increscunt, minusque mobiles

les fiunt, quaque conteguntur cute, ea rubescit, raro tamen colore rutilo fit. Ita tamen paulatim mollescunt, ut quod intus tenent, id pressu circumfluat. Parum interim doloris sentitur, donec tandem per jam quodammodo pallescentem cutim, humor inclusus, uno alterove foramine facto, viam sibi foras patefacit.

Quod ex tumoribus ruptis exit, id primum puris simile, sed plerumque illo tenuius quod abscessus phlegmonici praebent. Quotidie vero a specie puris magis abludit, atque magis magisque feri visceris formam induit, frustula quaedam, coagulo lactis haud absimilia, sibi commista habens. Dum hoc effunditur, glandulae affectae paulatim desidunt, magis dehiscunt, latiusque, inaequalem in modum, ulcera se diffundunt. Eorum ora fere semper plana et laevia, tum intus tum extra, raro autem callo indurata, existunt; ulceraque ipsa, quanquam nec latius serpant, nec altius penetrent, tamen illorum ora, alterum cum

B

altero,

altero, haud coeunt, nec ullo modo sanari volunt.

Ad hunc supra scriptum modum ulcera procedunt, aliis tumoribus, in ejusmodi demum ulcera desinentibus, in aliis corporis partibus, assurgentibus. Sanatis, quae prima ~~inciderant~~ inciderant ulceribus, tumores atque ulcera alia, juxta priora vel alibi, oriuntur. Et sic quidem morbus incurfat, obducta inter aestatem quibusdam ex ulceribus cicatrice, (magna saltem ex parte), quae tamen proxime insequente vere iterum rumpitur; atque sic deinceps per plures annos. Sed plerumque intra quartum vel quintum annum vis morbi fatiscit, morbusque ipse sponte definit*; ulceribus penitus

* Scrophula ita sponte discedens rationem reddit cur adeo decipitur vulgus, qui fidem quibusdam superstitiosis traditionibus habent: Quales sunt, *tactus regius*; *tumorum per manum cadaveris frictio*; *radix verbenae* (vide Morley on Scrophulous Disorders) *scrobiculo cordis adhibita*; *filum cruentum* (vide Juncker Consp. Chirurg.) *per murem vivum trajetum colloque aegri circumdatum*; aliaeque hujusmodi quisquiliae et inaniae. Forfan tamen, ubi sub quibusdam

penitus evanescentibus, superstitibus tantum aliquot cicatricibus, nulla arte delendis, pallidis et laevibus, vel in quibusdam locis fortasse corrugatis. Si malum hocce artus occupaverit, horum motus vel multum minuitur vel prorsus aboletur.

En faustissimus et maxime hujus morbi vulgaris decursus. Saepe autem gravior, interdum vel lethalis, evadit : Quo in casu, plures corporis partes simul laborant ; ulcera, pessimi moris, humorem acriorem fundunt ; penitus descendunt ; magis quaquaversum serpunt, difficiliusque ad cicatricem perveniunt. Oculi quoque ulceribus, palpebras erodentibus, afficiuntur ; eorumque superficies usque adeo inflammatione aliquando tentatur, ut ex parte vel ex toto, tunica cornea opaca fiat. Ex hujusmodi
ophthal-

busdam ex hisce tractionibus scrophula soluta fuit, aliquid (sicut mihi, solita sibi benignitate, suggestit cel. Cullenus) terrori et horrore, quibus infantes praesertim percutiuntur, est tribuendum. Hi enim animi affectus in epilepsia et quibusdam aliis morbis tollendis haud parum valere videntur. Vide quae de Epilepsia scripsit cel. Cullenus.

ophthalmia, fistula lachrymalis nonnunquam oritur.

Praeter jam dictas, alias quoque corporis partes scrophula occupat; nempe (teste Wiseman) tonsillas, quae interdum, ob molem majorem, quominus facile deglutiat aeger, impediunt. Quin et glandulas salivarias, sub lingua positas, interdum id malum infestat; quo in casu, morbus apud quosdam *Batrachos* audit.

Tumorem quoque illum glandularum thyroidum, cui nomen *Bronchoceles* nosologi indiderunt, pro malo strumoso nonnulli* habuerunt. Cum tamen saepe adsit citra peculiarem illum vasorum lympham vehentium affectum, quo scrophula poni videtur, sententiae periti istius chirurgi Wilmer†, qui Bronchocelen hujus morbi speciem esse negat, assentiendum duco.

Ubi articuli praecipue afficiuntur, ii multum intumescunt et demum in suppurationem

* Wiseman, Freind, Heister, aliique.

† Vide Wilmer's Cases and Remarks in Surgery, Append. p. 234. et seq.

rationem abeunt; quo fit ut saepe ligamenta eorum rodantur, ossaque vicina carie vitientur.

Hicce articulorum affectus (maxime si genua cubiti, talive laborant) apud quosdam ex nostris chirurgis *white swelling* appellatur. Nollem vero hanc scrophulae formam vocabulo illo designari, ne cum alio artuum grandiorum affectu, cui idem prorsus nomen, licet non ejusdem naturae, assignatum est, confunderetur.

Sed non tantum ossa artubus jam dictis vicina cariota fiunt; alia enim in aliis corporis locis pari ratione istius modi putredine corrumpuntur; qualia sunt maxillae, cranium, et similia*: Qui quidem affectus vulgo *spina ventosa* vocatur. Si tamen articulos minutiores, quales sunt illi digitorum tum manuum tum pedum (id quod in infantibus praesertim est videre) caries occupet, tunc morbus *Paedarthrocaces* nomen sibi nanciscitur. Hoc autem malum
minime

* Vide Wiseman.

minime pro scrophulae specie habendum Whartonus * censet.

Procedente tempore, totum adeo contaminatur corpus, ut *tabes mesenterica*, *pthisis pulmonalis*, et *febris hectica* saepe accedant, miserumque e medio tollant: Quorum sane prior tam frequenter scrophulae comes haeret, quod nonnulli existimaverint (et imprimis Wiseman) glandulas mesenterii semper prius affici, quam tumores in collo nascuntur.

Sectis hominum struma interemptorum cadaveribus, viscera eorum fere semper admodum vitata in conspectum veniunt: Glandulae imprimis mesenterii multum molem auctae, interdum ulceribus consumptae, reperiuntur†. Neutiquam vero hoc ubique fit, uti Riolanus‡ nimis incaute olim affirmaverat; nam cel. Morgagni §

se

* Vide ejus Adenographiae Caput 40um.

† Vide Wharton Adenograph. loc. supra citat. Wiseman b. IV. ch. 3. et Russel de Tabes Glandulari, pag. 23.

‡ Anthropograph. lib. II. cap. 13.

§ De Sedibus et Causis Morbor. epist. 50. lib. IV. art. 29.

se casum, ubi ne minimum quidem obstructionis in mesenterio deprehenderetur, vidisse testatur.

Praeter mesenterium, pulmones quoque admodum morboſi, plurimisque tuberculis * referti reperiuntur. Nec minus cerebrum
ipſum

* Ex huiusmodi tuberculis *phthisis pulmonalis* adeo frequenter proficiſcitur (vide Morton Phthiſiologiam et cel. Culleni Primas Lineas) ut Meadius noſter, de ſcrophula differens, ita ſcribat, viz. “ Et profeſto, ſi verum dicere liceat, in noſtris ſaltem aliisq; borealibus regionibus aſtrumis ut plurimum oritur illa (nempe phthiſis) pernicies ;” Monit. et Praecept. Med. tom. II. cap. xv. Fortaſſe non abs re erit hic loci adnotare, deſcriptionem quam nuper tradidit (vide Medical Communications, vol. I. p. 361.) horunce tuberculorum infelix Stark, quosdam, ut de eorum natura glandulari dubitent, movere poſſe. Et profeſto, ſi tantum ad ſpeciem quam prae ſe ferunt haecce tubercula, et ad mutationes quas ſubeunt, non ad rationem qua talis eorum ſpecies adquiratur, quaque tales mutationes perficiantur, reſpiciat quivis, ea vaſis omnino carere facile crederet.

Quin tamen in hanc ſententiam eamus, quaedam in animo paulo penſiculatius conſiderata nos prohibent. Minime enim improbable videtur, minores quosdam glandulas conglobatas, in aliis corporis partibus, (viz. in mesenterio), quando illae obſtructione et inflammatione afficiuntur,

ipsum interdum afficitur ; apud enim Wiseman extat historia cujusdam honestae puellae, quae, aliquot annis post tonsillas strumosas illi abscissas, vehemente capitis dolore correpta, subito mortua est. Dissecto capite, erosum in conspectum veniebat cerebrum, multaue putredine consumptum. Quinetiam in hoc casu interior cranii lamella cariosa fiebat.

Cum satis per se

DIAGNOSIS

Pateat, non necesse est ut de ea aliquid dicam. Quapropter ad

CAUSAS

untur, similem induere speciem, mutationesque similes pati. Porro, vix intelligere possumus quomodo istiusmodi pulmonum tubercula in suppurationem abirent, nisi prius in iis inflammatio oriretur : Quod si talis inflammatio fit, ea sensu vasisque gaudeant necesse est.

Utèunque vero de eorum structura ambigi possit, hoc saltem satis constat, hujusmodi, nempe, tubercula in pulmonibus struma occisorum fere semper reperiri : Unde patet ambos hos affectus valde affines esse, et fortasse ejusdem prorsus naturae.

CAUSAS REMOTAS

Transibo : Inter quas recensenda sunt, *1mo*, Nimia corporis quies. *2do*, Coelum humidum. *3tio*, Diaeta parum vel male nutriens. *4to*, Injuriae ab externo. *5to*, Variola. *6to*, Et postremo, sui generis contagio.

1. Cum quam sit necessarius motus musculorum, ut rite ad cor, vitae fontem, meent remeentque, per sua quaeque vasa, fluida nostri corporis, nobiscum reputemus ; quantum ad vasa lymphatica oppilanda, atque sic ad tumores glandularum strumofos, ubi prius proclivitas subest, gignendos, nimia ejusdem corporis quies conferat, non perspicere non possumus*.

2. Neminem latet, aëra humidum, diutius corpori admotum, partes ejus solidas laxas reddere : Nil mirum itaque, eo agente,

C

te,

* Vide Wiseman.

te, si vasa lymphatica languore torperent, glandulaeque eorum inde obstruerentur *.

3. Siquando cruda et farinulenta materia ex plantis confecta, vel cibus acefcens multoque conditus fale huic morbo movendo fuerint † ; id propterea praestitiffe videntur, quod non fatis aut non apte corpus alerent : Unde glandulae, una cum reliquo corpore, vitio tentarentur ; fluidisque ad eas delatis, ob fractam earum vim agendi, haud rite per eas percitis, quin ipsae farcirentur vix fieri poterat.

4. Inter injurias ab externo illatas compressio primum locum obtinet. Meminit Wiseman cujusdam hominis, qui, quadam inter aestatem nocte, dum somnum capiebat, ita super scamnum stratus, ut caput ejus elabens extremo scamno premeretur, experrectus per plures in collo tumores habebat. Quin et contusiones scrophulis facilem succrescendi ansam praebent ‡.

5. In

* Vide Wiseman.

† Vide Boerhaavii Aphorism. Van Swieten Comm. et Wiseman's Chirurgical Treatises.

‡ Vide Wharton Adenograph. cap. 11.

5. In historia exaranda antea dictum est, scrophulam variolam saepe excipere.

6. Tametsi (id quod in historia jam notatum est) morbus hicce a nonnullis contagiosus habetur; desunt tamen exempla quae hoc verum esse certa fide ostendant. Cullenus, e contra, fidelissimus ille naturae observator, refert se plures, integro corpore fruantes, novisse infantes, qui, quamvis cum aliis, scrophula affectis, societate miscerentur, tamen ne minimum quidem eadem labe inquinarentur. Tertia apud Sauvagesium scrophulae species (cui nomen *farcimen*) nequaquam ad veram scrophulam pertinere videtur.

Ex jam memoratis dubitandum, num quaedam inter causas remotas jure recenferi possint: Nam, nullo discrimine facto, scrophula, et eos qui corporis exercitatione utuntur, et qui non, adoritur; qui in sicco, perinde ac qui in humido coelo, degunt; denique qui optime, non minus quam qui male, aluntur, hoc morbo tentantur. Cum tamen auctores haec omnia pro causis hujus

jus

jus morbi numeraverint, ea non omnino silentio praetereunda esse putavi.

DE MORBI NATURA.

Quoniam in quibusdam scrophulae casibus mercurius auxilio fuit ; atque quoniam praeterea hoc eodem morbo infantes, quorum parentes syphilide fuerant affecti, impliciti sunt : His itaque de causis, scrophulam eadem, ac syphilis ipsa, natura gaudere nonnulli sibi persuaferunt *.

Hanc vero opinionem si paulo attentius consideremus, ~~etiam~~ nullo firmo fundamento niti facile perspiciemus. Concedamus enim mercurium † in hoc morbo interdum
pro-

* Vide Sauvag. Nosolog. Method. et Lieutaud Synops. Praxeo. Medicam.

† Cel. autem mihi praeceptor Cullenus mercurium scrophula laborantibus utilem esse negat ; contra saepius alienum esse affirmat. Haec insuper notat (quae certe omnia scro-

proficere ; num ideo scrophulam et syphilidem natura consimili esse colligere liceat ? Nonne plurimos alios affectus, toto coelo inter se distantes, in quibus tamen mercurius aliquid juvare solet, illos omnes una eademque, nempe syphilitica, natura esse, pari jure colligeremus ? Quod quam absurdum nemo non videt.

Unus * autem ex iis qui pro hac opinione acerrime pugnarunt, cujusdam meminit rei verae, quae eam funditus evertit ; nempe scrophulam saepe in prole parentum scorbuto laborantium se ostendere. Nunc, si scrophula et syphilis ideo iidem morbi habentur, quod illa natos parentibus hac affectis adoritur ; cur non, pari ratione, scrophula et scorbutus iidem morbi haberentur, cum parentes scorbutici prolem
scro-

scrophulam a syphilide minime oriri ostendunt) scilicet, quod in permultis hujus morbi exemplis non erat cur suspicio adhiberetur, parentes syphilide affectos fuisse ; praeterea, quod haud paucos novit parentes, qui syphilidem cum liberis communicabant, quos tamen liberos scrophula nunquam invadebat.

* Lieutaud.

scrophulosam itidem progignant? Sed constat inter omnes, syphilidem et scorbutum esse morbos inter sese plane diversos: Ergo, quandoquidem scrophula et ab hoc et ab illa profecta est, eam nec ab uno nec ab altero ex hisce morbis pendere liquido apparet.

Causam scrophulae proximam in fluidis corporis humani multi quaesiverunt; alii in eorundem spissitate *, alii autem in acrimonia †, positam esse autumantes. Credit quidem cel. Monro ‡ hosce glandularum tumores ex absorptis per vasa lymphatica humoribus acribus, in corpore, incerto modo, progenitis, inque glandulas depositis, fieri. Censet praeterea quod scrophula adesse potest, sine ullo glandularum affectu.

Omnibus vero opinionibus quae scrophulam in quovis fluidorum corporis humani vitio generali positam esse volunt, objici potest:

Imo,

* Wharton, Boerhaave, aliique.

† Wiseman et vulgus medicorum.

‡ Adi ejus Praelectiones.

1mo, Quod hanc acrimoniam revera adesse, simul ut morbus primo accedit, nemo adhuc probavit. Nostra quidem fluida in scrophula prava fieri, non illi fumus qui negant; hoc tantum contendimus, nempe, istam eorum pravitatem hujus esse morbi effectum, potius quam causam.

2do, Istiusmodi hypotheses quaedam circa hujus morbi naturam haereditariam non explicant.

3tio, Mortales permultis plectuntur morbis, in quibus etsi eorum fluida multo majore acrimonia pollere omnium concessu detur, tamen in plurimis eorum nullae omnino scrophulae notae comparent.

Profecto longe probabiliorem fovere opinionem ii videntur, qui hunc morbum a vitio solidarum nostri corporis partium, initio et praecipue pendere docent. Illos enim (id quod jam in historia tradenda notatum est) imprimis scrophula infestat, qui laxo mollique corpore sunt: Unde generalem solidarum laxitatem ad hunc morbum

bum gignendum multum conferre colligi possit *. Verum id ipsum solum scrophulae creandae minime esse videtur: Aliud quoddam requiritur: Et profecto omnia ejus indicia (uti cel. monet Cullenus) in quadam peculiari generis lymphatici constitutione eam positam esse declarant. Cujusmodi sit constitutio illa, nobis fortasse latet; nihilominus tamen eam, saltem ex parte, ex atonia ejusdem generis lymphatici constare Russell † existimat.

DE MORBI EVENTU.

Si scrophula ultra pubertatem non perstiterit, eam tunc temporis sponte discessuram spes erit ‡. Sin vero post illud elapsum

* Vide Fothergill on the Use of the Cortex Peruvianus in Scrophulous Disorders, Med. Obs. et Inq. vol. I.

† Vide "Letter to Dr Lewis," Dissertation on the Use of Sea Water, translated, p. 140.

‡ Vide Russel's Oeconomy of Nature in Acute and Chronical Diseases of the Glands.

sum tempus vel permanferit, vel primum orta fuerit, raro medicinae cedit.

‘ Juvenes (inquit Wharton *) caelibes
‘ frequenter strumosi fiunt, postea vero ma-
‘ trimonio conjuncti, nonnunquam sponte
‘ curantur.’

Quibus (ait Wiseman †) tumores strumosi post quadagesimum a partu annum in collo nascuntur, ii ad integram salutem vix unquam reducuntur: Quibus tussis, ii plerique *phthisi* consumpti ad orcum demittuntur: Quibus totum corpus debile et obstructum cernitur, ii quidem *atrophia*, *hydrope*, et similibus conficiuntur: Quibus denique artus atque ossa hoc malo obsidentur, ii *febre hectica* lente tabescunt. Quoties a labe haereditaria hic morbus suum ortum duxerit, vel quoties rachitidi aut cuivis longo morbo junctus fuerit, toties difficilior sanatu erit.

Si tamen glandulae tumefactae mobiles sint, si quoque, suppuratione facta, ulcera
D
faciem

* Adenograph. cap. 37.

† Book IV. ch. 3.

faciem benignam induant ; denique, quod effunditur, id si nec admodum tenue, foetidum, aut acre sit, sed pus bonum referat ; tunc quidem malum, adhibitis debitis remediis, saltem pro tempore depelli possit.

DE PROPHYLAXI.

Qui huic morbo opportuni sunt, ii causas remotas supra memoratas, quoad ejus fieri possit, vitare debent. Corpus, ante omnia, bene velari oportet ; ita ut nec frigus nec humor aliquid ei injuriae adferant. Ad hunc usum, indusium laneum praestantissimum est.

Exercitatio quotidiana neglectui esse non debet.

Victus ubi nocet, mutandus. Lac, uti cibum scrophula laborantibus idoneum, nonnulli laudarunt. Tamen, non tantum strumas graviores

graviores fieri, sed glandulas quoque mesenterii obstrui, tabemque, inde ortam, gradu corripui, ex lacte assumpto, Turnero* contigit videre.

DE RATIONE CURANDI.

Remedia quae scrophulosis conveniunt, in ea quae totum corpus afficiant, et in ea quae quibusdam tantum ejus locis adhibeantur, dividi possunt.

In priorum usu, medentibus duo praecipue consilia fuerunt ; scilicet,

- I. Educere vel corrigere acres humores :
- II. Robur vigoremque toti conciliare corpori.

I. Fluida vitiosa per A venaesectionem, B emesin, C caryharfin, D diuresin, E salivationem, medici evocare tentarunt.

A. Raro

* Art of Surgery, vol. I. sect. 2. page 126.

A. Raro equidem in scrophula ad venae-sectionem decurritur ; eam autem, praefer-tim inter initia morbi, sunt qui praecepe-runt* : Cum tamen vix unquam *diathesis inflammatoria* hunc morbum comitetur, sanguinis detractio nequaquam necessaria videtur. Quinetiam venam incidere non tantum saepe nihil adjuvare, sed etiam mul-tum nocere posset.

B. Vomitoria, teste Russellio †, haud parum in hoc morbo proficiunt. *Radix scillae* omnibus aliis medicamentis emetin-moventibus anteposit. Attamen haud ap-paret, caeteros, artem salutiferam exercen-tes, ex hoc genus remediis tantum auxilii accepisse.

C. Inter cathartica quibus scrophula la-borantibus subvenitur, prima sunt *mercurius dulcis et aquae minerales*. Quoniam tamen mercurius eo saepius consilio in hoc morbo adhibetur, scilicet ut salivae fluxum faciat, eum

* Russell, Mead, Home.

† De Tabæ Glandulari, p. 68. Vide quoque Professoris Home Princip. Medicin. Lib. III. par. 1. sect. 4.

eum hic loci silentio praeteribo, de virtutibus ejus alibi quaedam dicturus.

Quod ad aquas minerales—iis fere omnigenis nempe chalybeis, sulphureis, atque falsis, medici contra scrophulam usi sunt. Caeteris omnibus aqua marina praestare dicitur; ejusque efficaciam multis laudibus, in sua, de Tabe Glandulari, dissertatione, Ruffellius extulit. Caeterum peculiarem ejus vim sibi non adhuc esse compertam refert cel. Cullenus; qui praeterea, cum omnes haec aquas eisdem fere effectus edere viderit, istud ab iis commodi acceptum aquae elementariae esse unicae tribuendum, nequit quin credat. Quoniam vero quibus hujusmodi aquae potui dantur, ii ipsos fontes petunt, ut inde eas hauriant, atque sic loca, coelum, cibos mutant, nonne verisimile est, quae proxime dicta sunt, ea quidem multo plus, quam aquas ipsas, aegris auxiliari?

D. Ex medicamentis urinam moventibus quae huic morbo succurrunt, praecipua sunt

sunt sales alkalini ; aqua calcis ; decoctum lignorum ; aselli seu millipedes.

Notabilem historiam cujusdam puellae strumosae, cui aselli medelae fuerunt, memoriae prodidit clar. Morgagni *. Haec quoque infecta et alii † laudarunt. Exhibere possunt aselli vel recentes per se, vel ficci, in pulverem redacti. Quinetiam sumi potest succus qui ex iis exprimitur, aut tinctura ex iis vinosa.

E. Haud pauci scrophulae curationem per salivationem, mercurio motam, moliti sunt. Hac medendi via olim insistebat Wiseman.

Verumenimvero, quotquot sint exempla ubi mercurius, hoc consilio datus, struma laborantibus opitulatus est ; tamen ex adverso tam saepe non tantum non prodest, sed etiam adeo inimicus est, ut recte, ne hoc modo contra scrophulam eo utamur, nos monuisse

* De Sedibus et Causis Morbor. Epist. 50. Lib. IV. art. 2.

† Vide Turner's Art of Surgery, et Mead Monita et Praecepta Medica.

monuisse Turner, Russell*, aliique magni nominis auctores †, videantur.

Haftenus de auxiliis quibus utuntur medici ad humores acres educendos: Dicendum est proximo loco de iis quae ad eos corrigendos exhibentur.

Ex his, *1mo*, Quaedam ad *regnum minerale*; *2do*, Quaedam ad *vegetabile* pertinent.

1mo, Prioribus annumeranda sunt *terrae absorbentes*; *stibium*; *mercurius dulcis*; et *mercurius corrosivus sublimatus*. Proxime dictas mercurii compositiones quidam ‡, pro remediis contra scrophulam, multis laudibus nuper extulerunt. Sed audiendus cel. Cullenus, qui negat vel mercurium vel antimonium, quomodocunque assumpta, adversus hunc morbum auxiliari se unquam vidisse.

2do,

* De Tabæ Glandulari.

† Vide Mead Monit. et Praecept. Med. cum notationibus Clifton Wintringham. Vide quoque historiam quandam a Doctore Bond de Philadelphia, in Lond. Med. Obs. et Inq. vol. II traditam.

‡ Vide White's Treatise on Struma, et Tissot Avis au Peuple, tom. II. p. 293.

2do, Dantur plurimae plantae quae, in hujusmodi casibus, pravos humores corrigendo, proficere dicuntur. Ex his autem primae sunt, *solana* ; *tussilago* ; *pulsatilla nigricans* ; *cicuta*.

Animadvertendum est, *solana*, etsi interdum aliquid auxilii afferant, tamen multum saepe malum intendere, nec eorum usum periculo omnino vacare. Recte igitur Gataker collegisse videtur, parum ex iis praesidii adversus hunc morbum esse petendum*.

Folia tussilaginis in pluribus hujus morbi exemplis aliquid adjuvasse putat cel. Culle-nus ; qui tradit se forti eorum decocto, ad modum quem jubet Fullerus † parato, saepe cum fructu ulum fuisse. Succus qui ex planta virescente, paulo post ab ejus radice, adveniente vere, stolones pullulaverint, exprimitur, maxime valere videtur.

Reliquas

* Vide Gataker on the Internal Use of the Solanum, p. 38. and Bromfield's Account of the English Night-shades.

† Medicin. Gymnastic, 93.

Reliquas supra dictas plantas cel. Storck * in usum induxit. Per pauca cum pulsatilla, permulta cum cicuta, experimenta instituta sunt: Ex hisce omnibus patet, cicutam in universum votis non respondisse. Refert quidem cel. Cullenus se hoc medicamento ad tumores glandularum discutientes, interdum cum aliquo levamine, saepius vero incassum, usum fuisse; nec se unquam vidisse cicatricem ulceribus, dato illo, facilius fuisse inductam. Tametsi vero scrophula affectos ad integram salutem hoc remedium vix unquam perduxerit; non ideo tamen idem prorsus inutile est judicandum †. Interdum enim haud parum in hoc morbo, saltem pro tempore, prodest. Solis autem hominibus, adulta aetate, hanc herbam Fothergill praecipere solebat; ut-

E pote

* Vide ejus Libellos de hisce plantis.

† Praeclarissimus Black, qui tantum ferme propter utilissimas in arte medendi exercenda observationes, quantum ob nunquam satis miranda in chemia reperta, de gente humana meretur: Is equidem egregius vir, mihi, de hac re percunctanti, cicutam caeteris omnibus medicamentis contra scrophulam praestare, se ex usu comperisse retulit.

pote qui eam infantibus nervorum distentiones inferre sibi persuaderet *.

Ad secundum jam curationis consilium in usu remediorum generalium ventum est; quod nempe versatur in

II. Roborando, vegetumque totum corpus reddendo.

Quandoquidem scrophulam partium universi corporis solidarum laxitas quaedam comitatur; atque quoniam praeterea, sublata hac laxitate, tumores, exulcerationesque vel multum minuuntur, vel prorsus desinunt: Hinc itaque animadvertendum est, hoc secundum medendi consilium in locum istius quod primum propositum est saepe substitui posse: Et revera placet nonnullis humores vitiatos nec elicere nec corrigere; sed protinus morbi curationem aggredi per ea quae solidas corporis partes
prae-

* Vide Fothergill "On the Use of Hemlock," Med. Obs. and Inq. vol. III. et Ruttty "Observations concerning the various success of the Cicuta in Ireland," et denique in quarto ejusdem operis tomo Farr, "Remarks on the Use of Cicuta."

praecipue afficiant : Qualia sunt, *exercitatio ; coeli mutatio ; lavatio frigida ; cortex Peruvianus.*

Verisimile est, navi in altum mare vec-
tari, struma laborantibus multum profutu-
rum *.

‘ Coelum mutare (inquit Meadius) saepe
‘ in salutem cedit ; ita tamen ut regionem
‘ nec calidam nimis, nec frigidam, nec
‘ tempestatum variationibus insalubrem,
‘ petat aeger †.’

Cum balneum frigidum tantum corpori
vigoris afferre soleat, nil mirum, si id saepe
in scrophula juvaret : Et illud quidem ma-
gis quam quodvis aliud remedium hoc
morbo laborantibus prodesse cel. ait Culle-
nus. Lavatio marina maxime laudatur.
Est autem ubi, propter numerosas exulcera-
tiones, frigida marina, extrinsecus adhibita,
molestiae

* Vide Gilchrist on the Use of Sea Voyages.

† Vide ejus Monita et Praecepta Medica ; nec non
disertissimi Gregorii de Morbis coeli mutatione medendis
dissertationem.

molestiae fit. In his, teste Ruffellio *, balneum tepidum utile est ; efficitque ut postea, sine ullo incommodo, in frigidum aeger descendat.

Non minore contra hunc morbum efficacia, si Fothergillo † fides habenda, pollet cortex Peruvianus ; utpote qui glandulas obstructas reseret, ulcera minus sanatu difficilia reddat, praesentissimumque adversus oculorum inflammationes, quae interdum in scrophula fiunt, remedium sit. Se vero nullum strumofum hoc unico medicamento ad sanitatem perductum unquam vidisse, ait cel. Cullenus. Nec quidem Fothergill ipse negat quosdam dari casus, ubi nihil valeat : Contra tamen, hunc corticem alienum esse, ubi

* Vide “ Epistolary Dissertation to Dr Frewin,” *Oeconomy of Nature*, &c. translated.

† “ On the use of the Cortex Peruvianus in Scrophulous Disorders ;” *Med. Obs. et Inq.* vol. I. Vide quoque in eodem libro “ An Account of some Virtues of the Peruvian Bark not generally known or described,” &c. Auctore Joanne Fordyce, M. D. ; et denique vide in secundo ejusdem operis tomo “ A Letter from Dr Bond of Philadelphia to Dr Fothergill.”

ubi caries ossa occupat, tumoresve ita siti sunt (scil. in articulis et similibus locis) ut magnos dolores moveant, idem medicus profitetur.

Haec quidem de remediis generalibus; nunc demum de iis, quae certis tantum corporis partibus adhibentur, dicendum est.

Hujusmodi vero medicamentis utuntur medici vel

A. Ad tumores evellendos, discutiendos, vel in pus convertendos: Vel

B. Ad ulcera eluenda, sananda: Vel denique

C. Ad exulcerationes vicarias in aliis corporis locis faciendas, factasque apertas servandas.

A. Si tumores musculis subjacentibus non immobiles inhaereant, nec super majora quaedam vasa sanguifera siti sint, ut iidem excidantur, nonnulli suadent. Quoniam vero qui primi apparuerint sic sublatis, juxta cicatrices ipsas alii iterum resurgere solent, non possum quin censeam, per-
raro

raro oportere ad cultellum in hoc morbo confugere. Ubi autem articulos scrophula male habet, eos praecidere necessitas saepe curantem cogit.

Ad discutientia pertinent, *frictio* ; *electricitas* ; *ammoniacum vegetabile* ; *saccharum saturni* ; *quercus marinae liquor* ; *unguentum mercuriale* ; *vesicatoria*.

Protinus inter initia morbi glandularum intumefcentium *frictio* lenis interdum iis resolvendis est. Ubi vero malum inveteravit, perquam debili auxilio est.

Eodem pacto et *electricitas* prodest *.

Idem quoque praestare *ammoniacum vegetabile* †, et *saccharum saturni* dicuntur.

Et

* Quam efficacissimae strumosa oculorum inflammatione affectis *electricitas* medelae sit, neminem fere latet. Nec minus contra hoc symptoma *opium*, vel aqua vel spiritu vinoso solutum, in oculos instillatum valere, innotescit. Vide Ware on Ophthalmies ; and White's Treatise on Struma, p. 69. et 73.

† Hoc medicamentum, si fortius sit, majoreque copia usurpetur, glandularum tumefactarum molem augere posse, nos monet cel. Black ; qui tamen credit, modo rite adhibeatur, id aliquid in his casibus interdum prodesse.

Et hoc vero et illud sine fructu saepe adhibuit cel. Cullenus.

Quoddam quasi lixivium ex quercu marina, in muria digesta, paratum, pro medicamento, eximia discutiendi facultate gaudente, commendat Russellius *.

Convenit (auctore Heisterio †) strumas per dies singulos unguento mercuriali perfricare.

Ubi artus et praesertim majores (e. g. genu et cubitus) morbus obsidet, vesicatorium, super eos impositum, tumor in iis ut desinat interdum efficit.

Antequam de discutientibus dicendi finem facio, animadvertere oportet, Whartonum ‡, ne medicamentis hoc genus nimis larga manu utamur, nos monuisse; quippe qui sibi persuaderet, humorem in glandulas internas, externis resolutis, confluere. Atqui non satis esse causae videtur cur hoc metueremus.

Quan-

* De Tab. Glandulari, p. 74.

† Institut. Chirurg. par. II. sect. 3. cap. 103.

‡ Adenograph. cap. 40.

Quaquam nonnullis cataplasmata emol-
lencia, eo scilicet consilio, ut quod abscessit,
id citius suppuret, tumoribus, quando hi
resolvi non possunt, applicare moris est :
Judicat tamen cel. Cullenus satius esse ut
quidquid maturuit sibi committatur. Sua-
det quoque idem optimus medicus, ut pus
per se aperiatur, nulla omnino arte adhi-
bita.

B. Quando ulcera fiunt, quae exedendo
adurendove crustas iis inducant, ea quidem
ut pus bonum exeat, utque ulcera ipsa fa-
nescant, interdum faciunt. Ex medica-
mentis, hoc genus, maxime, teste cel. Cul-
leno, prodest *alumen ustum*. Cuivis miti
unguento mistum, hoc tam utile atque
quodvis aliud remedium, se comperisse re-
fert : Et, licet mercurium per os sumptum
scrophulosis prodesse neget idem egregius
vir ; tamen ait, se cognovisse hoc ipsum
metallum, sub forma *praecipitati rubri*, cum
fructu ulceribus impositum fuisse : Laudat
vero, pro remedio longe omnium simplicis-
simo, facillimo, et in plerisque casibus max-
ime

ime idoneo, pannos linteos aqua frigida madefactos, ulceribus adhibitos, subindeque exarescentes mutatos; aliter enim exulcerationibus adhaereant. Aliquo autem unguento vel emplastro mitiore, priorum loco, noctu uti commodius est. Ad pannos supra dictos madefaciendos aquam communem optime convenire credit idem cel. auctor; quippe qui aquam marinam nimio esse irritamento, caeteras vero aquas minerales nulla peculiari contra scrophulam virtute gaudere, ex usu didicerit.

C. Postremo, non minus quo ulcera jam orta ad cicatricem perducantur, sed quo etiam quae sanata fuerint, ea non renoventur; exulcerationes vicarias in diversis corporis locis, per *fonticulos*, *setacea*, et *caustica medicamenta* excitare convenit.

Quomodo certis quibusdam symptomatis (qualia sunt *fistula lachrymalis*, *ossa cariosa*, aliaque) succurratur, auctores chirurgici, ad quos lectorem relego, docent.

